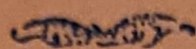
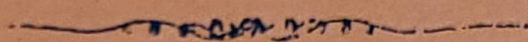

અથર વેદ.

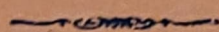

રચનાર,

પીર સદરહીન.

(ગુજરાતીમાં)

પ્રગટ કરનાર,

મુળી લાલજીભાઈ દેવરાજ.

અથર વેદ.

(રચનાર—પીર સદરદ્દીન.)

શ્રી નકલંકી નારાયણ અલખીઅં નીરીચણ ગોવંદ વીરતમાન મગોઅં ગીનત વીચારં જ પતતે પીડં જ માનખીઅં આરાધતે પાખીઅણ જ આરાધતે વીરા અલ અહુચેવં જ આરાધતે ચંદ્રં જ આરાધતે સુરં ન મોખીઅણ માહે પાખીઅણ ન મોખીઅણ માહે વીરા અલ અહુ ચેવં ન મોખીઅણ માહે ચંદ્રં ન મોખીઅણ માહે સુરં જ આરાધતે ધરમં તં મોખ મુગતી દીઅંતે શ્રી નકલંકી નારાયણ ॥ ૧ ॥

ત્રેઅં જુગં ત્રેઅં વેદં ધરમં ગતા ત્રેઅં વેદં પીરાપતી લલીચાંતે જ ધરમં વેદં અથર વણં મુરતુઆ ચકરતુઆ મુની જ ધરમં વીસવાસં મન એકાકં પહેલાજ ધરમં વેદં અથરવણં મુરતુઆ ચકરતુઆ મુની જ ધરમં હરીચંદ્રં વીરલોચણ તં ધરમં વેદં અથરવણં મુરતુઆ ચકરતુઆ મુની જ ધરમં જુજેશંણ લીમં નકુલં સોહોદેવં અરજણં જોતવતં તં ધરમં વેદં અથરવણં મુરતુઆ ચકરતુઆ મુની જ ધરમં । જખં મેગં કીનરં તેત્રીસ કોટી દેવતા તં ધરમં વેદં અથરવણં મુરતુઆ

(૨)

ચક્રતુઆ મુની જં ધરમં । સરગ મરત પદ્યઆર લોકં તં ધરમં વેદં અથરવણું મુરતુઆ ચક્રતુઆ મુની જં ધરમં । અડસઠ તીરમ મધીએ પુજાં ફલં તં ધરમં વેદં અથરવણું મુરતુઆ ચક્રતુઆ મુની જં ધરમં । મુરતુઆ ચક્રતુઆ રદે પીરીત કરતુઆ સામ કારે લએઅં પુજ લલીઅતે મુફલં તમુઅ જનમં જં દીયાઅતે શ્રી નકલંકી નારાયણું ॥ ૨ ॥

જં કલી નકલંકી નહી વાવીઅતે કલીજુગ મધીએ ચતુર જાણીએ ધરતી આકાસં એમાટણું તં વરસેઆ જે નર પુરસં જણું માત્રં પગ ધરણી ન ધરતે સોંસારં તં ચંદ્રં સુરં ન દ્રીષ્ટંતે કુજુ ન દ્રીષ્ટતે ભોમકારે જદા મેગં ધરતી ન આકાસં ભવે તીસ મધીએ નાસત અલં અકાર થેઆ આતસ માટે આતસ ગીઆનં અકાર થેઆ તં વરસેઆ જં એદં પુજં ન લલીઅતે તીસ મધીએ નાસત માખં વરતમાનં ન લખીઅતે ધરતી આકાસ વીરા ધરણી કે એદં તપં કરતુઆ જેસા વનસપતી પાતં કે એદં તપં કરત લીઅં કરતુઆ જં સોહોસ નામં આરાધતે કરસનં અવતારં રૂપં ન જણુત કરસનં અવતારં કલીજુગ નહી થાપણા તં નર બુધં હીણુ તં અકાર થેઆ । તં ગતા જં હીણુસીઆ માનવી કં આગતા સોંસાર મધીએ જણું માત્રં ન પુજં ન પીરપતી આગરા સમદ્રં પાતારં પલત્રં સરગં ચએઅ નીઆનં વીધંત રખી જોત મધે ન ગમત શ્રી નકલંકી નારાયણું ॥ ૩ ॥

વીધીઅતે તીસીઅ મારગં અમુધં ગતા પુરખીઅણું તમુઅ જનમં ચી હારંતા ન ગગન શ્રી નકલંકી નારાયણું ॥ ૪ ॥

ન મુરતુઆ ચીકલી પીરાંણુ તમુઅ જનમં ન ફલં ગતા જં મુરતુઆ તં રદેહુ ધારજંતા નર પુરસં વાચા જં નર કલીજુગ મધીએ જોત કરતુઆ જુગ સપુરંણું ભવે તીસ કલી કલાપતી સો નર દોખ ભરજાણું કલીજુગ મધીએ ચતુર લાખીઆણું તં લાખીઅતે અવરા તે ગતા જં ન લાખીઅતે તં નર

જનમં તં હારંતા જીવં પીઠં જં નીજ મારગં વીથત તીસ મધીએ દ્રીષ્ટં સામી કલ્પી મધીએ પછમ થાને
વીસનાપુરી નગરી અહુચ ગઢ આલમોત સહુરે વાધાઈં નર પુરસં તં નગર મધે તં ગુરં આગતા તત્ર
તીસ ધાપણું બાણા નરં તં જીવં નીસતારીએ તસુઆ અનતં ગીનાનં સામ ભાખીઅતે જં ગેર
સુરતુઆજં ગમતા સીલં સતોખીઅં જણાઈતા વ અધરમં ન જાણતા ભગતી કરતુઆ તીસીઅ મોખં
અભરતં એ સનેહ વીસનં નીસતારીએ જીવં પીઠં પરથમં મારગં વીથત કારણું અહુચ કારે જં
કરત ભીઅં મારગં પલત્રં ધાનં ધાપેઅં તત્ર ધાને શીશટ કીલતાર જં ધીઆઅતે દરસણું શ્રી
નકલંકી નારાયણું ॥ ૫ ॥

જં આપ દોઆરી આપ ભવે પુરખેઆ કહે તે મએઅં જાણતા કરતભીઅં પીઠતં કલતં તથા
સાધીકા તે નર નહી જાણતા શ્રી નકલંકી નારાયણું ॥ ૬ ॥

ગુર હેત ન કારે આપ દોઆરી આપ વીરોગી ઉપગારી નામં ધારજંતા તીસ મધે નાશત
વાએકં તીસ મુખ દ્રષ્ટતે પાપં જીસીઅ આતમા ચેતનં ન જાણત શ્રી નકલંકી નારાયણું ॥ ૭ ॥

ધરતી આકાસં વીચ ધરણી કે એકં તપં કરતુઆ જેસા વનસપતી પાતં જાણાઈઅતે પણ
ન જાણત શ્રી નકલંકી નારાયણું ॥ ૮ ॥

ખણ માત્ર ન પુનં ન પીરાપતી તં જત વહેત ગુફારં જતર વેદ સાસતરં તરંગીઆનં જં
રદહ સચં તં ધરમં ધરમ ધીઆનાં ચી ધીઆઈઅતે ધરમી દેવંતા ચાર વાએકં સેવા ભદણું
ખમણું કરસાધં ખમણું આસધં જોઈઅતે પુરીખીઅણું તસુઆ જનમં જં ધીઆઈઅતે શ્રી નકલંકી
નારાયણું ॥ ૯ ॥

જાં હસત્રં દરસણું તં અમર કાયા પસત્રં અમરાપુરી દરસણું નીરીચણું વીસગં ભવે થાનં
 પીણ અનત રૂપી ચીધારીએ તરુચ અલખીયાં કહિય સખીયાતે જાં દોઝાપુર જુગ મધીએ જાં નરી
 કાન રૂપી તં અરજણું ગતા તત્ર અરજણું વીરજાને વાએકં સામી મેક ગોપી દીદુઆમ કીરપા કરેત
 મમં દેવંતા તં કીરસનં વીરજાને વાએકં મેક ગોપી દીદુઆમ ગીનત જે જેર મએઅં નાસંત તે ગોપી
 તુજને દીદુઆમ તીસ રાન મધે સોરો સોહોસી રૂપ માત્રં તં અરજણું પવન રૂપી ગતા જાં જેર અરજણું
 ત્રતા તં જેર કાન રૂપી રમતા પરલાને નમસકાર કરતુઆ અરજણું ખણું માત્રં સામી સોરો સોહોસ રૂપી
 માહણું ચીધારજાતે સામી શ્રી જનારી જાંતં ॥ ૧૦ ॥

સામી અપરં અવારં અપર મપરં સામી પાત્ર અધર વેદ લાખીયાતે ગુર સોહોદેવ પીર
 મદરદીન અધર વેદ લાખીયાતે સામતુલ સપુરણું ॥ ૧૧ ॥

